

ELS TEXTOS D'OPINIÓ

La delimitació entre el text argumentatiu i el text expositiu és, de vegades, difícil d'establir. Les dues tipologies comparteixen diverses característiques: una finalitat informativa; un destinatari que, se suposa, té un cert nivell de coneixement del tema; una voluntat d'ampliació d'aquests coneixements i una estructura similar. La diferència, però, és que el text expositiu té la intenció d'informar i d'ampliar els coneixements del destinatari sobre un tema determinat. L'argumentació, en canvi, pretén convèncer i modificar el punt de vista del destinatari més que no pas augmentar-li els coneixements. Això no obstant, hi ha gairebé sempre argumentacions en els textos expositius per la necessitat de provar la informació que es dona i exposicions en els textos argumentatius amb la finalitat de convèncer mitjançant arguments suposadament objectius.

Finalitat

El text argumentatiu pretén convèncer d'alguna cosa al receptor; en certa manera, intenta defensar o atacar una tesi amb arguments a favor o en contra, respectivament. Una bona argumentació ha de comptar amb una bona llista d'arguments que puguin convèncer i, si és el cas, contrarestar possibles contraarguments. En molts casos, es recolza en cites de personatges o en el relat d'experiències passades –pròpies o d'altri– relacionades amb el tema. Així, un dels arguments més clàssics és el d'autoritat, que presenta frases, sentències, màximes o opinions de grans personatges com a prova irrefutable a favor de la tesi. Són paraules que solen pertànyer a savis, personatges il·lustres, grans llibres –la Bíblia, per exemple–, però també a la saviesa popular.

La importància de saber argumentar és tan gran que, ja des de l'època clàssica, existeix una disciplina que ens ajuda a argumentar bé: l'oratòria o l'art de parlar bé en públic.

Elements i estructura

El text argumentatiu no presenta una estructura lineal, però sí que té en compte la presència d'una sèrie d'elements:

1. **Tema** al voltant del qual girarà l'argumentació. L'objecte de l'argumentació sol ser polèmic.
2. **Tesi** que es defensa (o idea de fons), és a dir, la postura de l'emissor respecte al tema polèmic.
3. **Arguments** que recolzen la tesi: raons, proves, exemples, etc. en què es basa la tesi.
4. **Conclusió** que reforça la postura.

L'esquema organitzatiu (o estructura) típic del text argumentatiu consta de 3 parts:

- a) **Introducció.** Presentació del tema de la controvèrsia. Intenta copsar l'interès del destinatari. Explicitació del punt de vista o de l'opinió que es vol defensar.

Comprovació d'aquesta afirmació, si escau, introduïda pels marcadors textuais: *efectivament, en efecte...* En textos breus ja s'hi apunta la tesi.

- b) **Desenvolupament.** Part més extensa (tesi+arguments). Presentació ordenada i clara dels arguments, introduïts pels connectors o marcadors textuais corresponents: *en primer lloc, en segon lloc...; en primer terme...; primerament...; a l'inici, després, finalment*, etc. De vegades també inclou la tesi rival per a refutar-la.
- c) **Conclusió.** Recull la tesi i resumeix els principals arguments que la sostenen. Síntesi, doncs, dels aspectes tractats i comprovació de l'opinió o tesi enunciada en la introducció. La conclusió inclourà els connectors: *doncs, per tant, per consegüent* o similars.

Tipus d'argumentacions

- Argumentació senzilla: la que fa servir un sol argument
- Argumentació múltiple: la que fa servir diversos arguments. Pot ser Coordinada (si fa servir, indistintament, uns quants arguments) o Subordinada (si els arguments utilitzats sempre es relacionen amb l'anterior).

Recursos per argumentar

- **Recursos lèxics:** locucions adverbials (per expressar un ordre expositiu: *en primer lloc*, etc.); nexes o connectors per indicar oposició, causa, conseqüència (*no obstant això, en canvi, però, malgrat tot, perquè, mentre que...*); utilitza frases llargues com subordinades causals, consecutives, finals i coordinades adversatives; cometes (citacions d'altres textos o paraules de personatges il·lustres); verbs de pensament (*creure, pensar, opinar...*)
- **Recursos retòrics:** llenguatge senzill i divulgatiu, sense abusar de mots tècnics ni científics; referències ("alguna gent creu que..."); preguntes retòriques; sinònims; exemples; comparacions, etc.

Formes/Documents

Són textos argumentatius: l'assaig (tot i que pot presentar també altres tipologies), un debat, un discurs, molts anuncis publicitaris, algunes cartes al director, les crítiques, les columnes i els articles d'opinió,... Oralment: els sermons, els mítings, les defenses i acusacions que es fan en els judicis,...